

Od Vlade iz Kanade

SVI SU ZA MIR, JA SAM ZA RAT - RAT UMA DUHA I SLUHA!

Home

Originalci

Galerija

Razno

InfoMAX

Links

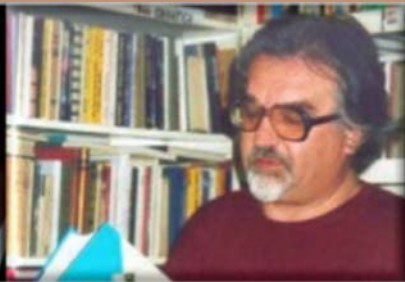
Božić (1992) na jednom bečkom mostu

pod nogama Dunav
tamo negdje daleko
Vukovar

pada snijeg u Beču
Božića 1992-ge
nek' nema Juge!

nisam rođen u sramoti
niti sam je skrivio
a - doživio

Perfekcija Idealnoga...

Nekako više i ne provjeravam, ne mijenjam optiku i istinski ne analiziram: OČIGLEDNO je nemoguće uočiti, a kamo li vidjeti! Ne pitajte me ovdje baš ništa o razumu i razumijevanju jer ja nikakva problema nemam sa ČINJENICOM da istinski glupa čovjeka – NEMA! Fakat je da mentalne bolesti imaju vEEELiku ulogu u spašavanju kriminalaca i lijenčina, a fakat je i da su mentalno bolesni ozbiljno prisutni u općoj populaciji ALI je i fakat da dobar broj stvarnih mentalnih bolesnika kontinuirano i konstruktivno DOPRINOSI zajednici...

Kako ćemo onda sa perfekcijom idealnoga? Nećemo! Kako je sve - i SVE češće - idealno i perfektno, onda svako tambura svoju žicu, a dirigenti (o)pljačkaju Razum i tako se ne spitičemo oko nekakvih činjenica (nevjernički: fakata, Vjernički: facts) koje same po sebi impliciraju da jučera TAKOĐE nismo bili perfektni i idealni. Do baltchacka. Zna se!

Bajkovita sličica jedan: Predivan zalazak sunca na božanskoj terasi ribarskoga restorana na samom kraju svijeta u Ucluelet-u na obali Pacifika. Nakon više od 1300 km vožnje preko uglavnom planinskih prijevoja i par sati na trajektu, posrećilo mi se da ne večeram sam. Neki istinski divni Ljudine iz Like koji tu u okolici žive zadnjih 50tak ljeta prihvatili moj poziv da skupa večeramo! Njihova sva djeca i unuci su "proud Canadians" i svoje godišnje uglavnom koriste po Havajima i sličnim mjestima jer su od stila u svojem kanadskom okruženju koje nema domoljublje na gotovs već se ponašaju uljudno i pragmatično na svojim životnim putevima. Mama i tata su SA RAZLOGOM ponosni na svoju "svjetsku djecu" koja su ih podarila sa desetak zdrave i prelijepa unučadi...

Personalno VOLIM takve Ljude, a veličina njihove familije mi višestruko imponira i čini me većim u mojim vlastitim očima jer sam tako blizu svih mojih obiteljskih ideala...

Razgovarali smo uz bajkovitu riblju večeru o vremenu, planinama i zdravlju dok se moj dragi Ličanin (Genetski Hrvat, kako sam voli naglasiti) ne uhvati za glavu kako je prije neku godinu u Zadru bio prisiljen plaćati za nekakvu usputnu zdravstvenu uslugu a, kaže, za "one države" (ciljajući na SFRJ) nikada nije bilo plaćanja za te stvari osim što je bilo sve nekako glatkije ako se ponese boca Stock-a i malo kave...

Jedem ja sve u 16 i drago mi sve to bi čuti pa mu kao načitan i pažljiv slušatelj dodah kako Hrvatska danas ima VIŠESTRUKO veći vanjski dug od ondašnje i raspadnute države što implicira da to ogromno zaduženje nekako treba platiti.

I – kao da je neko bacio – bombu! Muk, totalni muk... Nisam htio otkrivati ŠTA se istinski desilo jer sam bio (ali i OSTAO!) uvjeren da nisam nikoga i ništa uvrijedio navodeći javno poznatu i vrlo laško provjerljivu ČINJENICU koja se fundamentalno tiče Hrvatskoga Društva, Države i Čovjeka.

Njegova monumentalno pragmatična i mudra gospođa me pozvala na doručak sljedećega dana. Njega nije bilo. Onda je ona meni postavila fantastičan doručak i kad se uvjerala da je to 100% po momemu ukusu onda mi je umilnim i odlučnim glasom rekla da Ličanin, "genetski Hrvat" beskrajno voli Hrvatsku i da NIKOME ne dozvoljava da "laje i ocrnjuje Hrvatsku"...

Lički doručak na kraju svijeta, na najzapadnijoj točki Kanade, na obali moćnoga Pacifika može biti samo simfonija prelijepoga. Uvjeren sam: za sve sorte dvonožaca, a kao jedan usputan "dokaz" je i fakat da su njih oboje 50tak ljeta USPJEŠNI ugostitelji. Kanadski, dakako.

Nije mi trebalo crtati: naše prijateljstvo je bilo završeno. KAKO sam ja "lajao i ocrnjivao (valjda svetiju od svete) Hrvatsku" više nije bio brutalni apsurd već APSOLUTNA STVARNOST!!! Nije bilo (izrečenih) grubih riječi, povišenih tonova ili mučnih prijepora – u zraku je povučena ledeno ledena DEFINITIVNA razdjelnica i čak su i neke moje odbjele bakterije požurile nazad pod moje neodrezane nokte da ne ostanu nekim slučajem sa one druge strane ledeno ledene DEFINITIVNE razdjelnice... Čuda dijaloga. Argumentiranoga.

Moja jedina i rođena sestra ima divnoga sina koji je nešto preko 25 i uskoro bi trebao postati tata. On je žestoko uvrijeđen što sam mu baš ja ujak! Nisam siguran da razumijem ali sam siguran da se nas dvojica NIKADA nismo u isto vrijeme nalazili u istoj državi, često kontinentu; da, NIKADA se nismo uživo vidjeli i on ZNA o meni sasvim dovoljno kako bi imao SVE stavove glede mene DEFINITIVNO poredane na – čiviluk. Malo mi nezgodno da ga pitam KAKO sam baš ja mogao tako snažno i definitivno utjecati i na neke PRIRODNE fakte SASVIM izvan mojih moći i volje., ALI na pragu sam svojih šezdesetih pa mi Životno Iskustvo prišapnulo da još uvijek mogu jesti marmeladu i piti pivo ODVOJENO uglavnom, inače uprska i šefa i stanicu, maxuz...

Nie dam Vam tehničke detalje personalne muke&mučnine u mojim ozbiljnim pokušajima da sve ovo izbjegnem i/li bar nekako jedan dio shvatim... Ni ovdje glasa povisio nisam. Niti ću. Ikada.

Jedini način su SREĆA i LJUBAV! Istina nisam član tih sretno zaljubljenih sekcija i religija što tumače kako je sve baš idealno, sretno i zaljubljeno NO, ta Perfekcija Idealnoga je nepovratno zavladala kontra mučkih i seljačkih tamo nekakvih (možda i komunjarskih, a?!) činjenica, logike i tzv. Zdrava Razuma tako da je OČIGLEDNO istinski nemoguće vidjeti. Ili uvidjeti, nisam više siguran.

Evo i mene (a ne samo Jure i Bobana!): sve je sada i ovdje idealno - ništa ne mjenjajte, samo dosipajte sreću činjenica koje VOLITE i jednog lijepoga dana ćete se probuditi u – rodilištu (amplitude obećanih varijacija su sasvim izvan moje kontrole tako da svako

Yellow Cantun 2017(?)

Biti & Trajati...

...na ovim stranicama smo uspjeti njegovati ORIGINALNOST INDIVIDUALNOGA Razmišljanja, Stvaranja i Ponašanja KONTINUIRANO 22 (dvadeset i dvije!) godine!

Pragmatizam i pluralizam imanentne logičke anarhije NIJE nas uspio smaknuti sa glavnog kolovoza Ljudskoga i Ljudskosti!

NE "čikam" ovdje nikoga, ali ako može IKO naći suprotan primjer na ovim stranicama zahvalno i javno ću to ispraviti i ispričati se za ovu istinski utemeljenu tvrdnju.

Personalno se često vraćam ovoj čudnoj i ipak temeljno OPTIMISTIČNOJ webotvorevini nalazeći UVIJEK NESTO novo i u datumski prestarim člancima!

Svim mojim Originalcima koji su podarili svoje radove za ovu stranicu ja sam NEUPITNO i TRAJNO ZAHVALAN istovremeno bivajući sasvim jasno GLASAN da se oni i ja često i vidljivo razlikujemo po mnogo čemu te da nam svima skupa NIKADA na pameti NIJE bila nikakva jednakost već smo insistirali na Ljudskom i Civilizacijskom našim Originalnim i Individualnim sredstvima stvaranja, komunikacije i doprinosa široj zajednici.

Dodatnih čekova i ekstra božićnica ovdje i dalje neće biti ALI svima Vama koji nas tako toplo i srdačno pratite sada već treću deceniju VK & Original Individuals uskoro NASTAVLJAMO na ovom istom mjestu fenomenalnu kolumnu Prvoga Gospara hrvatske satire **g. ROBERTA Marića, YELLOW CANTUN**. Tako će Legenda i BITI i TRAJATI...

Najkraće & najbrže:

- Ova stranica je i dalje kompletno EKSPERIMENTALNA.
- RAD NA OVOJ STRANICI i kreativni i tehnički NIKADA NIJE ZAVRŠEN.
- Sa najvećim ponosom ističemo da Duh ove stranice nikada nije i neće pripadati jednoj političkoj partiji, jednoj religiji ili jednoj BILO KOJOJ ogradi.
- POKLON: Radimir Konstantinović FILOSOFIJA PALANKE, kompletna knjiga **pdf 32Mb** ili **HQ 152.5Mb**
- Nikada nisam vjerovao da ću morati dokazivati da sam živ. Desilo se...
- ...na kraju balade je uvijek neka - šansona. Garant "narodnjačka"...

[Prethodna naslovnica \(Jun 2017\)](#)

[Prethodna naslovnica \(Aug. 2017\)](#)

fantazira po svome! Demokratski). OPET! Ja, pak, neću: niti jesam niti ću SILOVATI Sreću...

Kao i vazda prije,

uz najiskrenije pozdrave

od Vlade iz Kanade.

[Zbirka staroga i objavljenoga](#)

[Ovakvi smo bili na samom početku](#)

[Zakonski uvjeti korištenja ove stranice](#)

[Ovako smo izgledali do aprila 2013](#)

[E-MAIL me!](#)

Copyright© 1995-2016 Vladimir Kreća and Independent Authors